

[Rahbek.]

se sig nødsaget til at opsigte Laan eller træffe lignende drastiske Foranstaltninger. Jeg haaber, at den højtærede Minister kan give Tilsagn om, at noget saadant ikke vil blive nødvendigt. Men selv med et saadant Tilsagn fra Ministerens Side maa vi dog fastholde vort Ændringsforslag, der tilsigter at ændre Procenttallet 8 i første Stykke af § 10 til 6, først og fremmest fordi vi finder det fuldt forsvarligt af Hensyn til Kassernes Likviditet, men ogsaa fordi vi finder det uheldigt, at der skal dispenseres i saa stor Udstrækning, som Tilfældet vil blive, hvis Forslaget gennemføres uændret. Jeg anbefaler derfor Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 14.

Ændringsforslag Nr. 8, der er stillet af et Flertal inden for Udvalget, kan vi fra vor Side ikke tiltræde. Det gaar, som Ordføreren nævnte, ud paa, at hvis et Medlem af Tilsynsraadet i Ikke-Garantkasser vælges til Direktør, skal Valget godkendes af Ministeren. Vi finder, at dette Ændringsforslag er Udtryk for en Mistillid til disse Kassers Ledelse, som vi ikke paa nogen Maade kan finde begrundet, og derfor anbefaler vi at stemme imod det.

Angaaende Revisionsbestemmelserne i § 13 vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, skønt der ikke er stillet Ændringsforslag til denne Paragraf. Vi havde oprindeligt tænkt at stille Ændringsforslag angaaende den statsautoriserede Revisor, som vi slet ikke finder er den ideale Løsning af dette vigtige Spørgsmaal. Naar vi ikke har stillet Ændringsforslag, er det, fordi vi indrømmer, at vi, i hvert Fald for Tiden, ikke har noget andet og bedre at sætte i Stedet, og vi er enige i, at Revisionen i vore Sparekasser skal være saa god og betryggende som overhovedet muligt. Jeg vil imidlertid henstille til Sparekassernes Fællesrepræsentation at tage dette Spørgsmaal op. Der er jo i Lovforslaget givet en Frist paa 5 Aar, inden for hvilket Tidsrum de nuværende Revisorer og Revisorsuppleanter kan genvælges. Ved f. Eks. en kredsvis Ordning tror jeg, det vil være muligt at løse Spørgsmaalet paa en for Sparekasserne fuldt ud betryggende Maade, og saaledes at det tillige bliver økonomisk overkommeligt for de mindre Sparekasser.

Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, kan jeg i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der findes i Betænkningen, og jeg skal kun gøre Bemærkninger paa enkelte Punkter.

Ændringsforslag Nr. 1 angaar Sparekassernes Ret til at diskontere Veksler. Nu

er der jo Enighed om, at dette at diskontere Veksler egentlig ikke er nogen Sparekassevirksomhed. Vi har dog ønsket fra vor Side, at der var blevet givet en noget længere Afviklingstid end de ca. 4 Aar, der nu er foreslaaet. Det lykkedes ikke at faa den fornødne Tilslutning hertil, og vi har afstaaet fra at stille Ændringsforslag mod at faa Tilsagn om, at Retten til Vekseldiskontering i alt Fald kan bevares til 1941.

Om Ændringsforslag Nr. 7 vil jeg udtale, at det er en lille formildende Omstændighed ved det kriminelle Punkt, som jeg talte om før, idet Ministeren her har frafaldet det oprindelige Krav om, at de Tilsynsraadsmedlemmer, som vælges af Garanterne, skulde have Ministerens Godkendelse. Dette er Ministeren gaaet ind paa at frafalde, og det skal anerkendes.

Saa ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til den meget vigtige § 9 i Lovforslaget. Jeg minder om, at jeg ved Sagens første Behandling gjorde mig til Talsmand for at vende tilbage til den nugældende Sparekasselovs Bestemmelser, hvori der ikke findes en saadan Sondring mellem primære og sekundære Anbringelser. Det har imidlertid ikke været muligt i Udvalget at faa den fornødne Tilslutning til dette, og vore Bestræbelser er derfor gaaet ud paa at lempe disse Bestemmelser mest muligt for ad den Vej at skaffe Sparekasserne den størst mulige Selvbestemmelsesret. Det er ogsaa lykkedes i nogen Maade; f. Eks. har vi opnaaet ved Ændringsforslag Nr. 13, at flere Laan end oprindeligt foreslaaet kan blive betegnet som primære Anbringelser. Jeg tænker her paa Laan til Mejerier, Slagterier, Elektricitets- og Vandværker. Personlig mener jeg, det havde været fuldt forsvarligt at gaa endnu videre i Retning af at betragte Laan til Andelselskaber som primære Anbringelser, men jeg anerkender i alt Fald det, der er naaet.

Endvidere betyder Ændringsforslag Nr. 12, at det Beløb, som Sparekasserne raader over til sekundære Anbringelser, er blevet forhøjet fra 5 til 7 Gange Egenkapitalen. Dette har ikke uvæsentlig Betydning, og alt i alt haaber jeg, det vil medføre, at de nye Regler ikke kommer til at virke alt for generende for Sparekasserne, idet de Midler, som særlig de mindre Sparekasser har til Raadighed til Anbringelse som Laan i faste Ejendomme, i Virkeligheden er saa smaa, at det intet reelt betyder, hvorimod Kasserne hidtil har udfyldt en meget vigtig social Opgave ved at stille billige Kautionslaan til Laantagernes Raadighed.

Jeg ønsker for øvrigt i denne Forbin-